

Du husmand, som ørker den stridige jord

Tekst: Johan Skjoldborg, 1896 Melodi: N. K. Madsen-Stensgaard

1.

Du Husmand, som ørker den stridige Jord
og vover din Arm og din Bringe,
som drager det første Kulturens Spor
med Plovjernets sølvblanke Klinge,
mer Ridser du ar med din barkede Hånd
end mange, der pyntes med Stjerner og Bånd
og tripper på bonede Gulve.

2.

Du rydder til Samfundet bredere Grund
derude på Lyngen og Sandet,
du vinder dig Ager hver Arbejdets Stund
og lægger din Vinding til Landet,
men stille du øver din Dont og din Dåd;
hvor andre kun kender en Kugle til Råd,
du krummer til Tag dine Næver.

3.

Du lærer, hvorledes man bygger sig Hjem,
du gamle og bøjede Slider!
Det lære du mig og det lære du dem,
der trætte ad Asfalten glider,
og Manddom, den banende Villies Vægt,
du sanker i Arv til den kommende Slægt,
der fostres i Udmarkens Hytter.

4.

Du Stridsmand, du stille Kulturens Soldat,
som ikke har Rang iblandt Helte,
som regnes for intet mod den Akrobat,
der springer i Gøglernes Telte,
for dig mine Døre jeg åbner til Fest,
kom, hvil dig og vær du min hædrede Gæst!
Min dug jeg - den bedste - dig breder.

5.

Og segner en Dag du på Valpladsen ned,
en fremmed i Menneskevrirmlen,
og lyder ej anden Slags Tale derved
end Trækfugleflugt under Himlen,
jeg søger din Grav og jeg rejser dig Sten,
en Bauta på Heden, et Minde fra en,
der synger en Sang om dit Virke.

Johan Martinus Nielsen Skjoldborg, (27.04.1861- 22.02.1936)
Niels Kristian Madsen-Stensgaard, (1850-1927)
<http://www.erlingmusic.dk/>